

Rezolutīvā daļa

Eiropas Savienības Tiesai acīmredzami nav kompetences atbildēt uz jautājumiem, ko *Tribunalul Arad* (Aradas apgabaltiesa, Rumānija) uzdeva ar 2021. gada 31. maija lēmumu.

(¹) Iesniegšanas datums: 28.6.2021.

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 1. augustā “Rezon” OOD iesniedza par Vispārējās tiesas 2021. gada 16. jūnija spriedumu lietā T-487/20 Rezon/EUIPO

(Lieta C-476/21 P)

(2022/C 84/27)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: “Rezon” OOD (pārstāve: M. Yordanova-Harizanova, advokāte)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Ar 2021. gada 10. decembra rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) nolēma, ka:

1. Apelācijas sūdzība ir nepieļaujama.
2. “Rezon” OOD sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 26. augustā Kipras Republika iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2021. gada 16. jūnija spriedumu lietā T-281/19 Kipra/EUIPO

(Lieta C-538/21 P)

(2022/C 84/28)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Kipras Republika (pārstāvji: S. Malynicz BL, S. Baran, Barrister, V. Marsland, Solicitor)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Ar 2021. gada 21. decembra rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda Kipras Republikai pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 4. novembrī iesniedza Hof van Cassatie (Beļģija) – Verbraeken J. en Zonen BV, PN

(Lieta C-661/21)

(2022/C 84/29)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van Cassatie

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēji: Verbraeken J. en Zonen BV, PN

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004⁽¹⁾ (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu 13. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkts, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1071/2009⁽²⁾ (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK, 3. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 11. panta 1. punkts, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1072/2009⁽³⁾ (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka no tā, ka uzņēmumam saskaņā ar Regulām Nr. 1071/2009 un Nr. 1072/2009 kādā Eiropas Savienības dalībvalstī ir izsniegta autopārvadājumu atļauja un līdz ar to tam šajā dalībvalstī faktiski un stabili ir jāveic uzņēmējdarbība, izriet neapstrīdams pierādījums, ka, nosakot piemērojamo sociālā nodrošinājuma sistēmu, šajā dalībvalstī atrodas šā uzņēmuma juridiskā adrese Regulas Nr. 883/2004 13. panta 1. punkta izpratnē, un [ka] šis konstatējums ir saistošs nodarbinātības dalībvalsts iestādēm?
- 2) Vai nodarbinātības dalībvalsts tiesa, kas konstatē, ka attiecīgā autopārvadājumu atļauja ir iegūta krāpnieciski, drīkst neņemt vērā šo atļauju, vai arī nodarbinātības dalībvalsts iestādēm, pamatojoties uz krāpšanas konstatējumu, vispirms ir jālūdz, lai iestādes, kas ir izsniegušas atļauju, anulētu šo atļauju?

⁽¹⁾ OV 2004, L 166, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2009, L 300, 51. lpp.

⁽³⁾ OV 2009, L 300, 72. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 9. novembrī iesniedza Lietuvas vyriausiasis administracinis teismas (Lietuva) – “Gargždų geležinkelis” UAB/Lietuvas transporto saugos administracijā

(Lieta C-671/21)

(2022/C 84/30)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvas vyriausiasis administracinis teismas

Pamatlietas puses

Prasītāja: “Gargždų geležinkelis” UAB

Citi lietas dalībnieki: Lietuvas transporto saugos administracija

Lietuvas Republikos ryšių reguliavimo tarnyba

“LTG Infra” AB

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2012/34/ES⁽¹⁾ 47. panta 4. punkta pirmā un otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tās viennozīmīgi aizliedz pieņemt valsts tiesisko regulējumu, kurā ir paredzēts, ka pārslogotas infrastruktūras gadījumā jaudas iedalīšanas brīdī var ņemt vērā dzelzceļa infrastruktūras izmantošanas intensitāti? Vai šo novērtējumu ietekmē tas, vai dzelzceļa infrastruktūras izmantošanas līmenis ir saistīts ar šīs infrastruktūras faktisko izmantošanu pagātnē vai ar plānoto izmantošanu laikposmā, kurā ir spēkā attiecīgais kustības grafiks? Vai šo novērtējumu jebkādā veidā ietekmē Direktīvas 2012/34/ES 45. un 46. panta nosacījumi, ar kuriem publiskās infrastruktūras pārvaldītājam vai struktūrai, kura pieņem lēmumus par jaudu, ir noteikta plaša rīcības brīvība, koordinējot pieprasīto jaudu, kā arī ieviešot šos nosacījumus valsts tiesību aktos? Vai šajā novērtējumā ir jāizvērtē, vai divi vai vairāki dzelzceļa pārvaldājumu uzņēmumi ir pieprasījuši jaudu vienas un tās pašas kravas pārvaldīšanai?